

[Svend Auken]

folkningen. Man manipulerede altså bevidst et rosenrødt billede af situationen ind i mennesker, der så naturligtvis, når de opdager, at virkeligheden ikke svarer til alle de rosenrøde forestillinger, bliver skuffede, føler bitterhed, føler lede, ikke blot ved regeringen, men ved hele det politiske system, og det er farligt, for er der noget, vi har brug for i de kommende år, er det befolkningens medleven, forståelse og tillid til, at vi i fællesskab kan finde løsninger.

Vi mener ikke, at svaret på den overdrevne optimisme er overdreven pessimisme. Vi mener, det er realisme, der skal præge vores diskussioner, og en realistisk vurdering af situationen i dag er desværre, at en analyse munder ud i, at kravene til os er meget store. Vi tror imidlertid i Socialdemokratiet på, at den danske befolkning, Danmark, kan gøre det bedre, end vi har gjort det hidtil; vi mener ikke, det er nødvendigt, at vi blot skal dalre videre på den måde, der har været lagt op til.

I vor analyse af situationen tager vi udgangspunkt i tre forhold: for det første at det går skidt med dansk økonomi, for nu at sige det venligt, for det andet at den sociale solidaritet i det danske samfund er blevet brudt, og for det tredje at det danske samfund er dårligt rustet til at møde fremtidens udfordringer.

Statsministeren nærmede sig de økonomiske emner med stor nænsomhed og stor forsigtighed og antydede undertiden, at der måske alligevel til trods for alle hans mange smukke talemåder og procentberegninger i årenes løb var tale om visse problemer visse steder i samfundet. Det er jo ikke virkeligheden.

Samtlige brancher i Danmark venter, at 1987 og 1988 vil vise tilbagegang. Nej, én branche venter fremgang. Det er den, der handler med penge og forsikringer. Den tror stadig væk på statsministeren.

Men hvordan ser det ud med alle de andre brancher? Ja, der er en forsider her på et blad, som i hvert fald ikke kan beskyldes for at være venstreorienteret eller socialdemokratisk, nemlig Børsens Nyhedsmagasin, som har sammenfattet branchernes egen vurdering af, hvordan det går, på følgende måde:

Elektronikbranchen: nedturen fortsætter. Værfterne: ingen bedring i 1988. Rederierne siger: det bliver værre endnu. Bygge og an-

læg siger: 10 pct. tilbage i 1988. Jern og metal: efterspørgslen falder. Detailhandelen: færre job. Træ og møbler siger: aktiviteten falder. Og landbruget siger, at udviklingen bliver skruet 10 år tilbage.

Men det er jo branchernes folk. Hvad siger så alle de kloge sandsigere, økonomerne, om situationen? Ja, de er alle enige om, at billedet er mørkt. Det Økonomiske Råds formandskab, vismændene, venter, at vi til næste år får mere end 300.000 arbejdsløse i Danmark, og at vores gæld til udlandet vil overstige 300 mia. kr. Samtidig begynder desværre den hjemlige inflation igen at sætte ind, og for mange lavindkomstfamilier, folk med dårlig økonomi, venter der nogle hårde år.

Der er også udsigt til nye kraftige underskud på de offentlige budgetter. Der bliver jo underskud i år på statens budget. Jeg har lyst til at spørge finansministeren: hvor stort bliver underskuddet på statens budget til næste år, hvis vismændenes skøn om arbejdsløshed kommer til at holde stik?

Jeg sagde, at udlandsgælden vil passere 300 mia. kr. til næste år, og det betyder, at den nye regering vil have en årlig rentebyrde på 30 mia. kr., der skal betales, før der er penge til at betale gæld tilbage eller finansiere eventuel merimport.

Forklaringen på den store økonomiske nedtur, der forestår, ligger først og fremmest i de danske virksomheders katastrofalt svigtende evne til at konkurrere med udlandet. Alene i år – det var egentlig mærkeligt, at statministeren, der elsker procenter, ikke havde dette ene procenttal med – forringes virksomhedernes konkurrenceevne med 9 pct.

Socialdemokraterne tror ikke på, at der er enkle løsninger på disse problemer, men vi mener, det er vigtigt, at der bliver sat ind over en bred skala nu.

For det første må vi sætte ind med en aktiv erhvervsteknologi og forskningspolitik og virkelig opruste på dette område, vi må investere i fremtiden, og vi må ikke lægge op til dette pinlige fjendskab og denne ideologisk bestemte konkurrence mellem den offentlige og den private sektor, men til samarbejde.

Selv i den nuværende anstrengte økonomiske situation mener vi også at der skal flere penge til her. Vi har foreslået 1 mia. kr. mere til næste år, men det er klart, at hvis opgaven